

Bea Cabezas, en una imatge de fa set anys, quan guanyar el premi Carlemany JOSEP LOSADA

Quan fer diaris era cosa d'homes

No hi havia lavabos de dones. És un petit detall que mostra com estava instaurat el masclisme en les redaccions dels diaris dels anys seixanta. A l'ABC de Madrid, per exemple, les primeres dones que hi van treballar no podien anar soles al vàter. S'havien de posar d'acord per anar-hi dues o tres i bloquejar les portes als homes amb qui hi coincidissin. Al *Diario de Barcelona* havien d'anar més lluny, al pis de sota, i tancar la porta amb clau, com ha de fer l'Anna, la protagonista de la novel·la *La nit abans*, de Bea Cabezas.

L'Anna, de 19 anys, és "la taquígrafa que somiava ser periodista", que no havia pogut anar a la universitat per falta de mitjans econòmics. Entra a l'empresa per agafar per telèfon cròniques de corresponssals i col·laboradors i, de seguida, queda emmirallada per l'atmosfera que detecta a la redacció del diari: una gran taula allargada amb màquines d'escriure a banda i banda i amb homes de totes les edats que estan buidant al paper blanc les notícies que havien aconseguit al carrer o recitades per telèfon. Amb l'ingredient afegit del fum de tabac, una mena de boira baixa pudenta que carrega l'ambient periodístic de l'època.

L'Anna treballa a l'administració, però de tant en tant la criden a la redacció i s'hi

troba bé, en aquell entorn on només hi ha homes. La corseca el fet que a ella li agradaria fer la mateixa feina però no ho veu possible pel fet de ser dona.

Gairebé sense voler, ajuda un jove periodista a fer entrevistes. Un redactor que li encomana el virus de la professió en fer-la participar en fets periodístics transcendents de Barcelona, com ara una entrevista als Beatles i un debat polèmic sobre les

És un retrat de la Barcelona del 1965

obres de la Sagrada Família. I les cròniques internacionals que anirà agafant li faran conèixer més fets revolucionaris, com ara les protestes a Washington en contra de la guerra del Vietnam. El 1965 va ser l'any de l'inici de més canvis importants arreu des de la Guerra Civil, amb Barcelona com a capdavantera d'Espanya.

A poc a poc i amb bona lletra, el relat va avançant en les petites lluites diàries a

què s'haurà d'afrontar l'Anna per anar modulant minuciosament, amb la seva feina, costums incrustats en la societat des de fa anys. No sols s'haurà d'ençar amb duresa amb el masclisme inherent en el periodisme d'aleshores, global en totes les professions; també amb l'assetjament sexual que l'acompanyava. I trencarà amb la servitud de la dona en tots els estrats vitals, tant a la feina de la casa com a pràctiques específicament femenines. Amb paciència i constància anirà fent realitat els seus somnis.

Bea Cabezas (Barcelona, 1976), amb una prosa clara, directa, descriptiva en tots els petits detalls, dona força al relat amb uns personatges engrescadors. Hi trobem petites històries de la vida quotidiana de protagonistes secundaris, com ara l'amor del Robert i la Júlia, que arrodoneixen el conjunt de la novel·la. I els diàlegs, curts, teatrals, ben cuinats, es digereixen amb suavitat i interès. L'experiència dramàtica de l'autora hi deixa petjada.

La nit abans és la quarta novel·la de Bea Cabezas i té certes semblances amb *La ciutat vertical*, premi Carlemany, que descrivia l'evolució arquitectònica i humana de la Nova York de fa un segle. En aquest llibre arriba una mica més enllà: fa un retrat vital i global de l'atmosfera de la Barcelona del 1965. *

LA NIT ABANS
Bea Cabezas

Editorial:
Rosa dels Vents
Barcelona, 2017
Pàgines: 270
Preu: 16,90 euros